

Десь опівночі раптом присниться
Сивій яблуні юна жар-птиця,
Що з край світу до неї літала
І в любові навек присягала.

А бабусі у хаті присниться
Молода на порі відданиця.
Що з край світу солдата чекала,
Поки сива, мов яблуня, стала.

Стане яблуні жаль ту жар-птицю,
Пожаліє старенька дівицю.
Крик пташиний край світу озветься,
І земля на могилі здригнеться.
